

01.04.19 – 30.06.19 / 1440 H.G. broj 15. godina 4. ISSN 2511 - 0772

Vjernik

ISLAMSKI CASOPIS

TEMA BROJA.

U SUSRET RAMAZANU

Izet Nanić

NARODNI HEROJ OSLOBODILAČKOG RATA

Izet Nanić, sin Rasime i Ibrahima, rođen je 4. oktobra 1965. godine u Bužimu. Bio je drugi od njihovih sedam sinova. Do 1992. godine radio je kao aktivno vojno lice u JNA.

Početkom agresije na Bosnu i Hercegovinu postaje komandant, jedne od najuspješnijih brigada Armije BiH – bužimske 505. viteške brigade.

Za svoje ratne zasluge brigadni general Izet Nanić odlikovan je Zlatnim ljiljanom 1994. godine, a posthumno i Ordenom heroja oslobodilačkog rata.

Krajišnici su njemu i njegovom poginulom bratu Nevzetu podigli spomenik, u njihovoj rodnoj Nanića Dolini pokraj Bužima.

Sadržaj

4. -----U susret plemenitom ramazanu
6. -----Muslimani Španije
8. -----Efendija imal' šta u džamiji
10. -----Poruka teroristi iz Novog Zelanda
12. -----Genocid je zaboraviti
14. -----Upoznaj Poslanika
16. -----Ebu Ejjub El-Ensari
19. -----Zdravi kao dren
21. -----Prelazak na Islam
22. -----Čudno je to
23. -----FIRDEUS INFO

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, zdravlju a ni naši najmalđi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Lektura: Nahmijas Sarić

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

U susret plemenitom ramazanu

Glasnik poviče: 'O ti koji tragaš za dobrim djelima, pristupi ...' U drugom predanju zabilježeno je: "I svako veče glasnik doziva: 'O ti koji tražiš dobro, požuri! O ti koji tražiš zlo, sustegni se!'" Svaki musliman treba se predano odazivati ovom glasniku svako veče, danonoćno šaljući samo dobra djela na svoj ahiret! Životni vijek je kratak! Odlazak s dunjaluka tako je blizu! Allah zna hoćeš li doživjeti sljedeći ramazan ili ne! Zato nastoj da se što više približiš svome Gospodaru činjenjem dobrih djela: učenjem Kur'ana, čestim spominjanjem Uzvišenog Allaha riječima "subhanallah, elhamdulillah, la ilahe illallah, Allahu ekber", čestim upućivanjem dove svome Gospodaru, udjeljivanjem milostinje potrebnima, traženjem da se čine dobra djela, a ostave loša, podučavanjem drugih ljudi dobru, čišćenjem svoga srca, jezika i udova, traženjem šerijatskog znanja, pozivanjem Allahu, subhanehu ve te'ala, širenjem sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podučavanjem drugih Kur'anu i svakom korisnom djelu. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Najbolji ljudi jesu oni koji su najkorisniji drugim ljudima!"

Sva hvala pripada samo Allahu, salavat i selam neka su na Allahovog vjerovjesnika Muhammeda, na njegovu časnu porodicu, sve ashabe i sve one koji ga slijede do Sudnjega dana. Ramazan je blagoslovljen mjesec i svaki musliman treba se potruditi da ga provede u činjenju dobrih djela i svega onoga što ga približava Uzvišenom Allahu, a isto tako treba se udaljiti od svih loših djela i svega što ga udaljava od Svevišnjeg Allaha. Ramazanske riznice obiluju nagradama koje će vjernici postići ako ih otvore ključevima ibadeta i izvršavanja djela kojima se zadobiva Allahovo zadovoljstvo. Najbolji ramazan jeste onaj u kojemu je vrijeme provedeno u iskrenom ibadetu. Ramazansko vrijeme najbolje ćemo iskoristiti ako se budemo pridržavali sljedećih savjeta:

- Posveti se činjenju dobrih djela u ovom blagoslovljenom mjesecu, tražeći njima Allahovo zadovoljstvo. Nastoj takav biti od prve ramazanske noći, jer se bilježi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Kada nastupi prva noć mjeseca ramazana, šejtani i nepokorni džinni povežu se u lance, sva džehennemska vrata se zatvore i nijedna od njih se ne otvaraju, dok se sva džennetska vrata otvaraju i nijedna od njih se ne zatvaraju! Glasnik

poviče: 'O ti koji tragaš za dobrim djelima, pristupi ...' (Et-Tirmizi, 682, i Ibn Madža, 1339. Albani ga je ocijenio vjerodostojnim) U drugom predanju zabilježeno je: *"I svako veče glasnik doziva: 'O ti koji tražiš dobro, požuri! O ti koji tražiš zlo, sustegni se!'"* (En-Nesai, 2107. Albani ga je ocijenio vjerodostojnim)

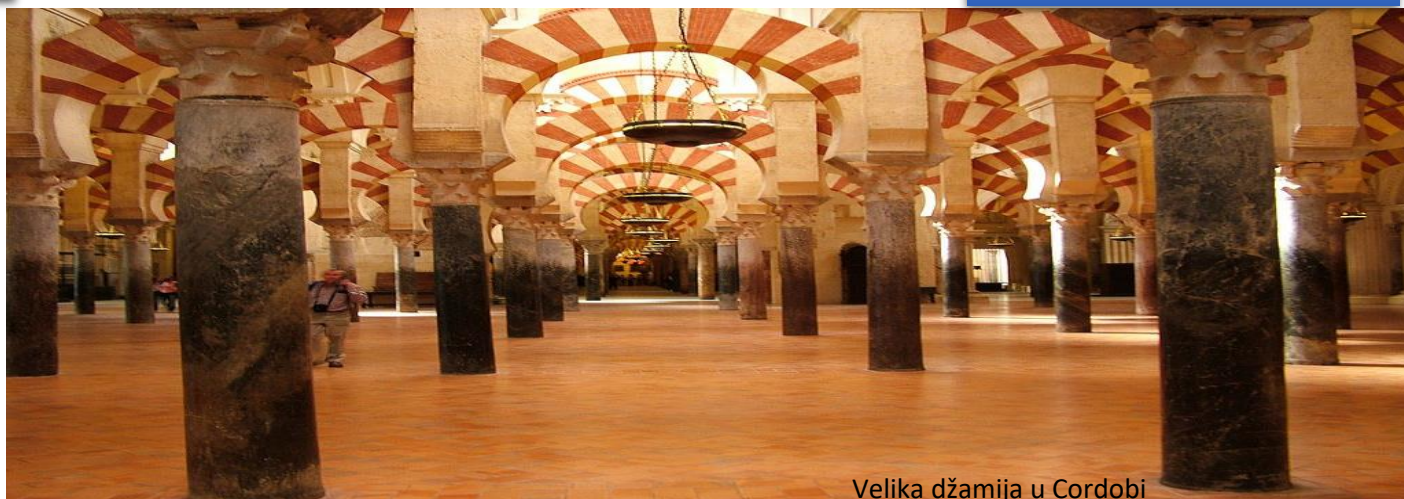
- Svaki musliman treba se predano odazivati ovom glasniku svako veče, danonoćno šaljući samo dobra djela na svoj ahiret! Životni vijek je kratak! Odlazak s dunjaluka tako je blizu! Allah zna hoćeš li doživjeti sljedeći ramazan ili ne! Zato nastoj da se što više približiš svome Gospodaru činjenjem dobrih djela: učenjem Kur'ana, čestim spominjanjem Uzvišenog Allaha riječima "subhanallah, elhamdulillah, la ilahe illallah, Allahu ekber", čestim upućivanjem dove svome Gospodaru, udjeljivanjem milostinje potrebnima, traženjem da se čine dobra djela, a ostave loša, podučavanjem drugih ljudi dobru, čišćenjem svoga srca, jezika i udova, traženjem šerijatskog znanja, pozivanjem Allahu, subhanehu ve te'ala, širenjem sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podučavanjem drugih Kur'anu i svakom korisnom djelu. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Najbolji ljudi jesu oni koji su najkorisniji drugim ljudima!"* (El-Kuda'i, Musneduš-Šihab, 1234. Albani ga je ocijenio dobrim u Sahihul-Džami'a, 3289)

- U ovom blagoslovljenom mjesecu vrati se svojoj duši, obračunaj se s njom, preispitaj se prije negoli ti smrt dođe, svoja djela vagaj prije negoli ti budu vagana, pripremi se za Dan velikog izlaganja kada nijedno djelo neće biti skriveno. Omer, radijallahu anhu, rekao je: *"Obračunavajte se prije negoli vam bude obračunavano! Vagajte svoja djela prije negoli vam budu vagana! Danas vam je mnogo lakše da se obračunavate nego što će vam to sutra biti!"* (Et-Tirmizi, 2459)

- U ovom blagoslovljenom mjesecu, mjesecu natjecanja u dobrim djelima, pokaj se Uzvišenom Allahu iskrenim pokajanjem. Naš Gospodar, Allah, subhanehu ve te'ala, svima nam se obratio riječima: **"O vi koji vjerujete, učinite pokajanje Allahu iskreno, da bi Gospodar vaš preko ružnih postupaka vaših prešao i da bi vas u džennetske bašče, kroz koje rijeke teku, uveo ..."** (Prijevod značenja Et-Tahrim, 8) Neka tvoje pokajanje bude iskreno, radi Uzvišenog Allaha! Pokaj se iskreno iz straha od Allaha, nadajući se Njegovom oprost, zatim pristupi činjenju dobrih djela i lošima se više ne vraćaj. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Onaj koji se pokaje od grijeha kao da i nema grijeha!"* (Ibn Madža, 3446. Albani ga je ocijenio dobrim u Sahihu Sunen Ibni Madže) Uzvišeni Allah onome ko se iskreno pokaje za svoja loša djela, ta loša djela pretvara u dobra djela, kao što kaže Svevišnji: **"Ali onima koji se pokaju i uzvjeruju i dobra djela čine, Allah će njihova hrđava djela u dobra promijeniti, a Allah prašta i samilostan je."** (Prijevod značenja El-Furkan, 70)

- U ovaj blagoslovljeni mjesec ramazan uđimo čvrsto i odlučno, visokih ambicija, neopisive želje za blizinom svoga Gospodara! Dosadašnji nemar zamijenimo žurenjem sa dobrim djelima, traženjem zaštite od Allahove kazne, činjenjem djela koja vode do Dženneta i podizanja stepena u njemu, kao i djela koja štite od Džehennema! Probudi se iz sna! Svoje srce oživi čestim spominjanjem Uzvišenog Allaha! Kreni ka Njegovoj milosti i ogromnoj nagradi! Na dunjaluk gledaj kao na prolaznost: **"Život na ovome svijetu samo je varljivo naslađivanje."** (Prijevod značenja El-Hadid, 20) Budi od onih koji će se čuvati dunjaluka i njegovih varljivih užitaka! Budi od onih koji će žudjeti za ahiretom, a on je uistinu, jedino vrijedan i vječan! Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Doista je dunjaluk sladak i privlačan! I Allah će vas uistinu dovesti na njega da vidi kako ćete postupati! Zato se čuvajte dunjaluka!"* (Muslim, 2742)

- Udalji se od svakog vida zla! Udalji se od mjesta i skupova gdje se čine grijesi, loša i razvratna djela! Udalji se od skupova gibeta i nemimeta, psovke i pogrde, i svakog govora koji srđi Uzvišenog Allaha! Ne zaboravi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"I glasnik poviče: 'O ti koji tragaš za dobrom, pristupi! O ti koji tragaš za zlom, sustegni se!'"* A postojanost i uspjeh daje samo Uzvišeni Allah!

Velika džamija u Cordobi

Muslimani Španije su postili ramazan iako su nakon toga odvođeni na vješala

Da bismo što bolje iskoristili preostale dane ramazana i zahvaljivali Allahu na blagodati upute, ali i na blagodati države i slobode koju uživamo u našoj dragoj Bosni i Hercegovini, ovim tekstom podsjetit ćemo se na život muslimana Španije, nakon što je 1492. godine pala i posljednja muslimanska državica u Endelusu – Granada. Podsjetit ćemo se na život muslimana Španije koji su bili izloženi najsvirepijem mučenju, koji su prisilno pokrštavani, tjerani su da konzumiraju alkohol i svinjetinu te da u potpunosti odbace i ostave islam i sve islamske propise i obilježja, u suprotnom, ukoliko bi neko bio viđen da klanja, posti i sl., po kratkom postupku bio je osuđen na smrtnu kaznu viješanjem, ili spaljivanjem na lomači, ili bi bio osuđivan na doživotnu robiju uz konfiskaciju cjelokupne imovine.

Kršćani su muslimane Španije nazivali Morisci (mali Mauri), ili "novi kršćani", da bi ih i na taj način ponizili i ukazali na njihov prezren status u kršćanskoj sredini.

Pošto su živjeli u neizdržljivim uvjetima terora, vjerovatno se pitate da li su uopće klanjali i postili, i kako su se odnosili prema mjesecu ramazanu i ibadetima u njemu?

Španjolski historičari, prije svih oni koji su bili savremenici muslimana Morisca, pokušali su dočarati i prenijeti sliku njihovog tajnog vjerskog života i uglavnom su se složili da su muslimani Morisci posebno poštovanje imali prema mjesecu ramazanu i postu i pored toga što su prošla desetljeća nakon njihovog prisilnog pokrštavanja.

Tako je španjolski historičar Boronat y Parrchina pokušao što vjernije predstaviti i opisati stanje muslimana u Španiji nakon pada Granade i njihov vjerski život koji su prakticirali u tajnosti, skriveni od očiju mnogobrojnih krstaških doušnika.

On je spomenuo nekoliko ključnih aspekata u životu muslimana uključujući i post, koji je ovako opisao: "Ramazan traje trideset dana, muslimani tokom dana ništa ne jedu sve dok se ne pojave prve zvijezde na nebu. Noći ramazana provode bdijući, a pred zorom ponovo jedu i onda operu usta i obavljaju jutarnju molitvu. Ramazanski post započinje viđenjem mlađaka, a završava se također viđenjem mlađaka. Nakon trideset dana posta, muslimani slave praznik, Ramazanski bajram. Prvi dan Bajrama djeca ljube ruke očevima i mole ih za oprost, a očevi blagosiljaju svoju djecu stavljajući im ruku na glavu i izgovarajući riječi: "Bog te učinio dobrim muslimanom, ili dobrom muslimankom!" Za Bajram svaki musliman traži halala od svog brata muslimana i moli za oprost, riječima: "Bog oprostio i meni i tebi." (Garcia Mercedes Arenal, *Muslimani Morisci (Los Moriscos)*, str. 100)

Garcia Mercedes Arenal navodi također da je, nakon studioznog proučavanja inkvizitorske arhivske građe, zaključila da su: "Obredi (ibadeti) kojima su muslimani Morisci najviše pridavali pažnje, a što se spominje u većini inkvizitorskih izvještaja, jesu: ramazanski post,

čišćenje (taharet i abdest) i namaz.” (Garcia Mercedes Arenal, *Inkvizicija i Morisci* (na arapski preveo Džemal Abdur-Rahman), str. 66 u arapskom prevodu)

Zatim nastavlja: ”Bez ikakve sumnje, ramazanski post je bio duboko ukriježen u život ”novih kršćana” i to je obred koji je, uglavnom, najviše poštovan i čuvan kod većine Morisca. Može se reći da je ramazanski post bio posljednji znak islama kod Morisca.”

Poznati španjolski istraživač Julio Caro Baroja, pozivajući se na knjigu *Servantes i Morisci*, veli: ”Na početku sedamnaestog stoljeća bilo je ljudi u Mursiji i Gionu koji su postili ramazan.” (Julio Caro Baroja, *Muslimani kraljevine Granade nakon 1492. godine*, str. 129)

Dakle, nakon 110 godina od pada Granade, muslimani su čuvali ramazanski post u Španiji, što ukazuje na veličinu ovog mjeseca i njegov status kod muslimana, unatoč mučenjima i stradanju kojem su bili izloženi zbog toga. No, intenzitet čežnje za postom kao ibadetom bio je veći od straha od kršćana i njihovih surovih metoda mučenja. Zato su se oni penjali na uzvisine kako bi pratili pojavu mlađaka i kako bi na vrijeme mogli zapostiti. U tom kontekstu, pozivajući se na *Arhiv inkvizicije u Cuenci*, historičarka Arenal napisala je: ”Post počinje pojavom mlađaka i muslimani su pratili njegovu pojavu sa velikom pozornošću i iščekivanjem. A kada bi se pojavio mlađak oni koji su ga vidjeli prenosili su to u susjedna sela i raspravljali su se međusobno oko viđenja mlađaka. Upravo je njihova briga oko pojave mlađaka bila uzrok stradanja mnogih muslimana od strane inkvizitorske vlasti. Tako je 1570. godine (78 godina nakon pada Granade) uhapšeno pola sela, jer su izašli da gledaju pojavu mlađaka, i nakon što se među njima zapodjenula rasprava da li je mlađak viđen ili nije, podijelili su se u dvije skupine i svaka skupina je glasno branila svoj stav, pa su ih zbog toga otkrili krstaški špijuni i prijavili inkvizitorskom sudu i sud je naredio da se pohapse.” (*Arhiva inkvizicije u Cuenci*, spis 249, br. 3363)

Tako su muslimani Španije živjeli u stalnom strahu od inkvizitorskih doušnika. Skrivali su svoju vjeru i tražili mjesta na kojima bi mogli obavljati islamske dužnosti i propise među kojima i ramazanski post. Komšije kršćani su ih posebno provjeravali u toku ramazana tako što su ih često pozivali na ručak, pa su muslimani morali tražiti razna opravdanja kako ne bi pokvarili i prekinuli post. I nije čudo da je najveći broj muslimana Morisca osuđen u toku mjeseca ramazana.

Jedan od Španjolaca koji je postio ramazan bio je Francisco Kordoba ”koji je postio od zore do zalaska sunca tokom cijelog mjeseca. Nikada nije bio izložen tolikim pozivima na jelo od strane komšija kršćana kao u toku mjeseca ramazana. Međutim, on je bio oprezan i ako bi ga neko pozvao na ručak, on bi odbijao tvrdeći da je već jeo na drugom mjestu.” (*Nacionalni povijesni arhiv Španije*, spis 192, br. 4) U inkvizitorskim spisima i izvještajima zabilježeni su mnogi slučajevi i predmeti koji su vođeni protiv ”novih kršćana” koji su postili u toku ramazana. Tako je ostao zabilježen i sudski inkvizitorski postupak protiv porodice Ibn Amir (potomci i rođaci poznatog Mensura ibn Ebi Amira) iz Valensije u 1567. godini. Naime, sluškinja iz te porodice koja se zvala Anhela u svom je svjedočenju izjavila da je ”izvršavala islamski propis posta u toku ramazana (tada je imala 16 godina) kao sluškinja gospodina Jeronima ibn Amira u mjestu Bnagwatil nakon što je bila sluškinja u Hašimovoj kući u mjestu Sagorbi. Zajedno sa gospodinom Jeronimom postila je i njegova supruga i sinovi: Cosmi, Juan i Hernando. Svi oni su proslavljali i muslimanski praznik i oblačili najljepšu odjeću.” (*Muslimani Morisci*, str. 167-168.)

Allaha molimo da se smiluje našoj braći muslimanima Moriscima iz Španije, da ih nagradi vječnim Džennetom zbog njihove žrtve za islam, da nas učini istinskim muslimanima i da ukabuli i primi naš post i ostale ibadete u ramazanu i da omogući da se u Bosni i Hercegovini slobodno posti, klanja namaz i Allah veliča do Sudnjega dana. Amin!!

Priredio: Abdusamed Nasuf Bušatlić

Džamije su za učenje Kur`ana, zikrullah i namaz (Efendija imal` šta u džamiji?)

Halil ef. Makić

Prije par mjeseci jedan musliman koji planira doseliti u Mainz (ili njegovoj okolini) poslao mi je poruku zanimajući se za aktivnosti u džematu.

Odgovorio sam mu:

„Ve alejkumusselam ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Ehlen ve sehlen...

U džematu namaz je ključna aktivnost.. sve drugo je kolko stignemo.“

I koliko puta mi se samo desi da me džematlije nazovu i pitaju „efendija, imal šta večeras (sutra, ovog vikenda..) u džamiji?“, aludirajući time, najvjerovatnije, na određenu aktivnost poput nekog predavanja određenog gosta, neke ceremonije i slično. I tako gledamo naše vjernike džematlije kako su svoj namaz u džamiji, vrlo često, sami sebi uvjetovali određenim popratnim aktivnostima koje, u biti, sasvim jednostavno mogu da se odvijaju i van džamije. Neki dolaze na namaz u džamiji jer tamo u restoranu ima i lijepo da se pojedje, ako ima nešto zabavno i slično.

Nisu džamije radi toga sagrađene. One su sagrađene radi ibadeta. Našu obavezu da namaz obavljamo u džematu u džamiji ne smije ništa da kompenzira. Nikakav gost predavač, nikakva ceremonija, nikakav restoran, nikakve sportske aktinosti...

Vjerniče, pošao si u džamiju; neka osnovna i temeljna nakana bude namaz a sve ostalo koliko bude!

Vjerniče, želiš da sebe i svoje dijete vežeš za džamiju.. onda ne potiči ga za odlazak tamo time što ćeš mu obećavati da tamo ima da se poigra, ima društva, ima jelo..

Ne to.. već; sine, idemo u džamiju da se Allahu obratimo, da se Allahu poklonimo, da Allaha veličamo. da Allaha poslušamo, da u dunjalučkim džennetskim baščama boravimo, da Džennet zaradimo...

Usađujmo djeci taj primarni aspekt zbog kog se ide u džamiju, inače džamije će nam izgubiti svoju svetost, postaće – ako to već nisu – objekat naših prohtjeva, zabave i ovodunjalučkih interesa. A kada zabave ne bude bilo neće biti ni tih džematlija.

Dakle, džamije nam sve više gube svoju svetost. Naš respekt prema njima gotovo da iščezava. U njima se sve više trguje, jede i pije, zabavlja, bistri svakodnevna politika, razmjenjuje sportske prognoze, informiše se o skupocjenim transferima spotrista i td.

Ona dohuvnost koja treba da krasí džamiju gotovo da se i ne primjeti. A i kako bi, kad se u njoj malo klanja, malo zikiri, malo uči Kur`an... A kada džamija izgubi svoju svetost u srcima muslimana onda ona više i ne izvršava svoju primarnu ulogu zbog koje je Allah naredio da se gradi, ona onda sve više i nema razloga da postoji... Onda čekajte Sudnji dan.

Isto tako i Ka`ba... kada bude izgubila svoju svetost u srcima muslimana doćiće krivonogi (Zu Suvejkatejn) Habešija i porušiće je.

Prenosi se od Abdullah ibn Omera, radijallahu anhuma, da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da kaže:

„Ka`bu će srušiti Zu Suvejkatejn iz Habeša, opljačkaće njeno blago i strgnuti njen ogrtač. Kao da gledam u njega: ćelav sprijeda i iskrivljenih zglobova a udaraće po Kabi njegovim pojasom i krampom.“ (Bilježi ga imam Ahmed) Isti hadis bilježe i imam Buharija i Muslim od Ebu Hurejre, radijallahu anhu,

Imam Ahmed je zabilježio od Seid ibn Sem'ana da je čuo Ebu Hurejru radijallahu anhu, kako priča Ebu Katadi radijallahu anhu, da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kad je rekao: „Prisega će biti data jednom čovjeku između Rukna i Mekamu Ibrahima, Kuću (Kabu) neće skrnaviti niko osim njenih stanovnika (sljedbenika). Pa kada je oskrnave onda ne pitaj o propasti Arapa. Potom će doći Abesinci, potpuno će je razrušiti i nikada više neće biti sagrađena. Oni su ti koji će odnijeti njeno blago.“

Kod imama Ahmeda i Buharije zabilježeno je od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:
„Kao da ga gledam: crn i šepav, ruši je (Ka`bu) kamen po kamen“.

Zato, nema nam istinske reforme bez namaza a nema pravog namaza bez džemata. Svaka nauka, svaki projekat, svaka aktivnost... ako ne bude krenula iz džamije, sa namazom, sa džematom.. biće falična, bez berićeta i ne za duge staze.

Pogledajmo ovih par predaja koje nam govore o svrsi džamije:

- Abdullah ibn Mes`ud, radijallahu anhu, je rekao: "Kome pričinjava zadovoljstvo da sutra sretne Allaha, uzvišen neka je, kao musliman, neka čuva ove namaze tamo odakle se na njih poziva. Zaista je Allah propisao vašem Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, sunnete (zakone) Allahove upute, a namazi se ubrajaju u sunnete te upute. Ako vi sklanjate u vašim kućama, kao onaj što izostavlja džemat i klanja u svojoj kući, tada ćete ostaviti sunnet svog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, a ako ostavite sunnet svog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, zalutat ćete.

Ja znam da mi (ashabi) nismo izostavljali namaz u džematu, izostavljali su ga samo munafici, poznati licemjeri. Nekada bi nekog od nas dopratili među dvojicom, oslanjajući se na njih dok bi stao u saf."

U drugom njegovom predanju stoji: "Zaista nas je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podučio sunnetima upute, a od tih sunneta je namaz u džamiji u kojoj se uči ezan." (Ove riječi Ibn Mes`uda, radijallahu anhu, je zabilježio imam Muslim u svom „Sahih“ br. 257)

- Imam Ahmed, Buhari i Muslim su zabilježili od Enesa, radijalalhu anhu, da je neki beduin došao i sjeo u jednom dijelu džamije. Potom je počeo mokriti a ljudi počеше galamiti na njega. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Ne prekidajte ga, ne prekidajte ga!“ Tako, sve dok nije završio s mokrenjem. (Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem) je zatražio kofu s vodom te je izlio na tu njegovu mokraču, a onda ga je pozvao te mu rekao: "Zaista ove džamije nisu podesne za bilo šta od nečisti, mokrača i nužnika. One su, zaista, radi učenja Kur`ana, zikrullaha i namaza."

- Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je i žestoko ukorio one koji traže da im se u džamijama razglašavaju njihove izgubljene stvari.

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Ko bude čuo nekog čovjeka gdje u džamiji oglašava izgubljenu stvar, neka kaže: „Da bogda ti je Allah ne povratio! Jer, uistinu, džamije nisu zarad toga sagrađene.“ (Hadis je sahih a bilježe ga imam Ahmed, Muslim, Ebu Davud i Ibn Madžeh).

Poruka teroristi iz Novog Zelanda

Poruka jedne Kineskinje koja je skoro prešla na islam, upućena teroristi iz Novog Zelanda:

Cijenim što si se potrudio da saznaš namasko vrijeme podne namaza.

Cijenim što si učio o našoj vjeri toliko da znaš da je petkom molitva na koju dolazi najviše muškaraca.

Ali postoje stvari koje, na svoju žalost, nisi naučio.

Vjerovatno nisi znao da si ih učinio šehidima i da si im povećao status kod voljenog Stvoritelja svojim djelom, i da će tvojim djelovanjem postati najbolja stvorenja na Sudnjem danu.

Vjerovatno nisi znao da si svojim djelom, u vrijeme i na mjestu koje si sam izabrao, učinio da njihove posljednje riječi su upućene hvaleći Allaha, što je djelo kojim bi svaki musliman želio otići na drugi svijet i što im gotovo pa garantuje mjesto u džennetu.

Cijenim što si pokazao svijetu kako muslimani dočekuju, raširenih ruku, čak i ljude poput tebe u naše džamije, koje su nam kao drugi dom.

Cijenim i što si pokazao da naše džamije i džamijski haremu nisu zaključani i nemaju stražare jer je svako dobro došao.

Cijenim što si pokazao svijetu važnu sliku čovjeka, koji povrijeđen i na nosilima podiže svoj prst u znak potvrđivanja svoje vjere i uzdanja u Allaha.

Cijenim što si doveo crkve i zajednice da zajedno stanu uz muslimane.

Cijenim i što si naveo mnoge Novozelandčani da izađu iz svojih domova da bi posjetili najbliže džamije sa cvijećem i lijepim porukama mira i ljubavi.

Slomio si mnoga srca i učinio si da cijeli svijet tuguje. Ostavio si veliku prazninu, ali si samo učvrstio i približio muslimane cijelog svijeta i ojačao nam vjerovanje.

U budućim danima više ljudi će dolaziti u džamiju, mjesto koje toliko mrziš, ojačano snagom vjere inspirisane poginulim braćom i sestrama.

U dolazećim sedmicama više nemuslimana će dolaziti pred kapije džamija sa cvijećem i prelijepim porukama. Možda nisu ni znali gdje su džamije u njihovim mjestima, ali sada znaju, zahvaljujući tebi.

Možda si ostvario svoj cilj planiranog razaranja, ali nisi uspio da stвориš mržnju, strah i očaj u svima nama. I dok mislim da ti je to bio glavni cilj, moram ti reći da tvoj cijeli razrađeni plan i izopačeni i jadni pokušaji nisu uspjeli da stvore podjele između muslimana i nemuslimana u svijetu. I to mi ne može biti žao.

Australac Brenton Harrison Tarrant (28), zagovornik bjelačke nadmoći, u subotu je optužen za ubistva nakon što je 49 osoba ubijeno, a deseci ranjeni u napadima dan ranije na dvije džamije na Novom Zelandu.

Tarrant je sebe snimao kako puca na džamiju Al Noor u Christchurchu, a uz to je na internetu objavio i svoj manifest u kojem navodi razloge za napad.

Na užasnom dokumentu od 73 stranice, on sebe opisuje kao "običnog bijelca", kako je rođen "u radničkoj klasi, u porodici s malim prihodima", te kako je "odučio ustati kako bi osigurao budućnost svom narodu".

Napisao je da je izveo napad kako bi "direktno smanjio imigracione stope u evropskim državama".

On je, kako dalje piše, "želio pokazati uljezima kako naše zemlje nikad neće biti njihove, naša domovina je samo naša i sve dok bijeli čovjek živi oni neće NIKADA pokoriti naše zemlje i zamijeniti naše ljude"

**Ahmići 16. april '93.
Da se ne zaboravi!**

Godišnjica zločina nad Bošnjacima u selu Ahmići: Abdulah je u danu ostao bez cijele porodice

Ponovo su se vratila sjećanja na 16. april 1993. godine u selu Ahmići u srednjoj Bosni. Svjedoci se sjećaju, a ostali slušaju o masakru koji je počinjen nad stanovnicima ovog sela prije tačno 22 godine. Pripadnici Hrvatskog vijeća obrane su u rano jutro tog kobnog aprila ušli u selo i ubili 116 stanovnika bošnjačke nacionalnosti.

Mještani koji su preživjeli bore se i danas sa sjećanjima dan kada je većina izgubila jednog, dva, tri i više članova uže i šire familije.

U Ahmićima su do sada pronađeni posmrtni ostaci 86 osoba, a još 30 se vodi kao nestalo.

Abdulah Ahmić je 16. aprila 1993. izgubio majku, oca, tri sestre i brata. Od osam članova porodice, Abdulah je ostao sam. Još jednog brata, Munira, izgubio je tokom rata u Vitezu. Bio je borac...

Prisjetio se u razgovoru za Anadolu Agency dana kada je zajedno sa ocem Alijom izveden ispred kuće na strijeljanje.

Metak mu prošao kroz obraz

“Jedini sam preživjeli u kući u kojoj je bilo osam članova”, počinje Abdulah svoju priču. Taj dan mu je, kako kaže, promijenio život. “Ujutro je počeo napad. Moju kuću su opkolili vojnici. Nismo mogli nigdje otići. Zapucali su na ulazna vrata. Otac i ja smo dozvali vojnike i rekli im da ne pucaju, jer ćemo izaći. Otac je otvorio vrata”, prisjeća se Abdulah.

Na vratima su bila dvojica vojnika u maskirnim uniformama i sa namazanim licima. Jedan od njih rekao im je da izađu ispred kuće. Tamo su vidjeli Abdulahovog brata Murisa, koji je izveden iz podruma u kojem je spavao i ubijen.

“Spavao je u podrumu. Izveli su ga i strijeljali. Tako su na isto mjesto doveli i mene i oca. Prvo je zapucao na oca. Bio je mrtav na licu mjesta. Iskoračio sam jedan korak. Sa metar

mi je pucao u lice. Metak je prošao kroz obraz. U jednom momentu sam osjetio da nisam gotov i odglumio sam pad”, prisjetio se Abdulah dana kad je preživio napad HVO-a na Ahmiće.

Kada su otišli, Abdulah je uspio proći pored kuće i doći do obližnje ceste. Nadao se da će ga primijetiti neki kamion UNPROFOR-a i spasiti. Međutim, to se nije dogodilo.

“Sakrio sam se u kanal s vodom gdje sam proveo cijeli dan. Do pasa sam bio u vodi. Naveče oko 22 sata sam izašao”, kazao je Abdulah. Krio se u obližnjoj kući iz koje su ga spasila dvojica komšija Hrvata.

Sutradan je saznao da su njegova majka i sestra, koje su ostale u kući, noć provele kod komšija Hrvata nakon čega su odvedene u Gornje Ahmiće kako bi se lakše prebacile do Zenice...

“Međutim, gore su već bili vojnici. Ubili su ih i spalili”, ispričao je Abdulah.

Majka Latifa je imala 49 godina, najmlađa Alma 16, Sabira 23, a Smaila 24 godine. Ubijene su i spaljene u porodičnoj kući Huse Ahmića sa još pet osoba.

Abdulah je tijela brata i oca pronašao zakopana ispod jabuke u porodičnom dvorištu. U Ahmiće se sa suprugom i djetetom vratio tek 2000. godine. Unatoč svemu, pokušava održati komšijske odnose sa Hrvatima u selu.

“Živi se nekako. Nemam nekih problema sa komšijama, ali imam sa zdravljem zbog velikih trauma. To mi je najveći problem.”

Prisjećanje i obilježavanje godišnjice zločina u Ahmićima Abdulahu jako teško pada jer iznova naviru bolna sjećanja.

Prepoznao komšije

Abdulah Ahmić je 1999. godine o ovom užasnom zločinu svjedočio i pred Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju u Haagu.

“U toku napada sam prepoznao i dosta komšija. Svjedočio sam u Haagu tri puta. Dosta smo vjerovali komšijama. Nismo sa njima imali problema. Nevjerovatno su nas iznenadili. Više im nikad ne možemo vjerovati”, kazao je Abdulah.

Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije presudio je da su ubistva u Ahmićima 1993. bili zločini protiv čovječnosti. Jedan od zapovjednika HVO-a Dario Kordić osuđen je na 25 godina zatvora, Zoran, Mirjan i Vlatko Kupreškić su 2001. oslobođeni optužbe za zločine u Ahmićima. Kordić je u ljeto prošle godine izašao iz zatvora u Austriji nakon što je odslužio dvije trećine 25-godišnje zatvorske kazne. Haški sud je osudio i bivšeg pripadnika specijalne jedinice HVO-a “Džokeri”, bosanskog Hrvata, Miroslava Cicka Bralu, na 20 godina zatvora.

Sud BiH osudio je Paška Ljubičića na deset godina zatvora, a nakon odležanih dvije trećine kazne pušten je na slobodu, dok je Haški sud osudio Tihomira Blaškića na devet godina zatvora, pušten je na slobodu 2004.

(Faktor.ba, Foto: Anadolija)

dr. Nasir ez-Zehrani

Upoznaj Poslanika ﷺ

u nekoliko minuta

Isa, alejhis-selam

Uzvišeni je Allah rekao:

"Isaov je slučaj kod Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: 'Budi! – i ob bi.'" (Alu Imran, 59)

"Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega..." (En –Nisa, 171)

Svevišnji Allah prenosi Isaove, alejhis-selam, riječi koje je izgovorio još kao dojenče u kolijevci: "Ja sam Allahov rob", ono reče, "meni će On Knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti i učinit će me, gdje god budem, blagoslovljenim, i naredit će mi da, dok sam živ, molitvu obavljam i milostinju udjeljujem." (Merjem, 30-31)

Ovaj plemeniti poslanik u Kur'anu se po imenu Isa ili po nadimcima Mesih i sin Merjemin, spominje pedeset pet puta.

Ponovni dolazak Isaa na zemlju pred sudnji dan

Isa, alejhis-sellam, i Muhammed sallallahu alejhi ve sellem, povezani su mnogobrojnim čvrstim i neraskidivim vezama. Tako je Isa alejhis-sellam, pretposljednji, a Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, posljednji poslanik. Također, Isa, alejhis-selam, u Indžilu je najavio dolazak Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Isa, alejhis-sellam, nije čvrsto vezan samo za Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, već i za njegov ummet, jer će opet, pred Sudnji dan, doći na Zemlju i pravedno suditi ljudima, i to po šerijatu Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. (Buhari, 2222, i Muslim, 155)

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Šta mislite da će biti kada među vas siđe Isa, sin Merjemin, a vaš predvodnik u namazau bude neko od vas?" (Buhari, 3449, i Muslim, 155)

Većina učenjaka ovaj hadis navodi kao dokaz koji potvrđuje pojavu Mehdija i kažu da se posljednje riječi u hadisu: "vaš predvodnik u namazu bude neko od vas", odnose upravo na njega. Također, neki kažu da se ovim hadisom potvrđuje i to da će Isa, alejhi-sellam,

nakon što siđe na zemlju, u potpunosti primjenjivati šerijat Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i suditi shodno Kur'anu, a ne Indžilu, na što jasno ukazuju i mnogi drugi hadisi.

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, o Isau

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, o Isau, alejhis-selem, između ostalog, rekao je i sledeće:

"Ja sam najpreči i najbliži Isau, sinu Merjeminom. Vjerovjesnici su sinovi jednog oca, a različitih majki. Između mene i Isa nije bilo nijednog vjerovjesnika." (Buhari, 3442, i Muslim, 2345)

"Ko posvjedoči da nema drugog boga osim jedinoga Allaha, koji nema sudruga, i da je Muhammed Njegov rob i poslanik, i da je Isa Allahov rob i poslanik, i Njegova Riječ koju je poslao Merjemi i Ruh od Njega, te da je Džennet istina i da je Džehennem istina, Allah će ga uvesti u Džennet ma kakva mu djela bila." (Buhari, 3435, i Muslim, 28)

"Onaj ko je vjerovao u Isaa, a potom, nakon što sam se pojavio, povjerovao u mene, imat će dvostruku nagradu." (Buhari, 3446. i Muslim, 154)

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Svako novorođenče prilikom dolaska na ovaj svijet šejtan podbode u slabine, pa ono zaplače i zavrišti, osim Isaa i njegove majke Merjeme, koji su toga bili sačuvani." Tada je Ebu Hurejra, radijallahu anhu, kazao: "Ako želite, čitajte sledeći ajet: 'I ja nju (Merjemu) i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana' (Alu Imran, 36)." (Buhari, 4548, i Muslim, 2366)

Isaova majka Merjem

Uzvišeni Allah ovu plemenitu ženu vjernicima i vijernicama navodi kao najljepši primjer bogobožnosti i čestitosti: "Allah kao pouku onima koji vjeruju navodi Merjemu, kćer Imranovu, koja je nevinost svoju sačuvala, a Mi smo udahnuli u nju život i ona je u riječi Gospodara svoga i u knjige Njegove vjerovala i od onih koji provode vrijeme u molitvi bila" (Et-Tahrim, 12). Cijela jedna Kur'anska sura nazvana je njenim imenom –sura Merjem, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, hvaleći je i ističući njene vrline, o njoj je rekao: "Mnogi su muškarci dostigli stepen potpunosti, a od žena su taj stepen dostigle samo Asja, faraonova supruga, i Merjem, kćerka Imranova." (Buhari, 3411, i Muslim, 2431)

Isa, alejhis-selam, nagovijestio je dolazak Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

Uzvišeni je Allah rekao: "A kada Isa, sin Merjemin, reče: 'O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku koji će poslije mene doći, a čije je ime Ahmed.'" (Es-Saff, 6)

Kada su Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, upitali na koji je način počelo njegovo poslanje i misija, odgovorio je: "Dovom poslanika Ibrahima i radosnom viješću o meni koju je prenio Isa, alejhis-selam." (Ahmed, 22261)

Razdoblje između Isaa, alejhis-selam, i Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

Selman, radijallahu anhu, kazuje: " Razdoblje između Isaa i Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, iznosi šest stotina godina." (Buhari, 3948)

“Ukopan pod zidinama Kostantinopolisa”

Ovaj znameniti sahabija – drug Allahovog Poslanika, s.a.v.s., zvao se Halid ibn Zejd ibn Kulejb, iz plemena Benu Nedždžar. Nadimak mu je Ebu Ejjub, a pripadao je ensarijama. Ko od muslimana nije čuo za Ebu Ejjuba el-Ensarija?! Uzvišeni Allah je spomen na njega uzdigao od mašrika do magriba i učinio da mu poraste ugled kada je baš njegovu kuću između svih ostalih muslimanskih kuća izabrao Resulullah da u njoj odsjedne kada je kao muhadžir stigao u Medinu. To je najveća čast i ponos za ovog ashaba. Odsjedanje Allahovog Poslanika u Ebu Ejjubovu kuću je divna priča koja se tako rado ponavlja i prepričava. Kada je Poslanik, s.a.v.s., stigao iz Mekke u Medinu, Medineli je su ga dočekali kako se najbolje može musafir dočekati.

Gledali su ga očima u kojima se odražava čežnja za viđenjem nekog najdražeg. Raširili su srca izražavajući mu dobrodošlicu, kućna vrata su otvorili kako bi dragi gost baš kod njih odsjeo i najugodnije se osjećao. Allahov Poslanik odluči da u Kubau, selu nadomak Medine, provede prva četiri dana. Za to vrijeme sagradi prvi mesdžid koji je utemeljen na čestitosti. Onda je krenuo iz Kubaa jašući na svojoj devi, dok su jesribski uglednici stajali duž puta, svaki je htio da mu pripadne čast pa da Sallahov Poslanik odsjedne baš kod njega. Jedan za drugim su izlazili pred devu i govorili: "Budi kod nas, o Allahov Poslaniče, uz svu potrebnu poslugu, uvjete i zaštitu!" Allahov Poslanik im je odgovarao: "Neka, pusti je, njoj je naređeno šta da čini." Deva je polahko nastavljala prema određenom cilju praćena očima i srcima svih prisutnih. Kada bi prošla mimo neke kuće, njeni vlasnici i ukućani bi se silno ražalostili i gubili nadu, dok bi se ista nada rađala u srcima onih pored kojih tek treba naići. Deva je neprestano išla slijeđena silnim svijetom, koji je žarko želio saznati ko će biti taj sretnik gdje će se deva zaustaviti. Kada je stigla ispred dvorišta Ebu Ejjubove kuće deva polahko kleknu. Međutim, Poslanik, s.a.v.s., još ne sjaha s nje. Vjerovjesnik joj skroz popusti i ohlabavi uzde. Deva se zaokrenu i vrati, te ponovo kleknu na ono isto mjesto.

Silna radost ispuni srce Ebu Ejjuba el-Ensarije. On požuri selamiti se sa svojim časnim i nesvakidašnjim gostom. Uze njegove stvari i ponese ih, osjećajući se kao da nosi sva blaga i riznice ovoga svijeta, te ih smjesti u svoju kuću. Ebu Ejjubova kuća se sastojala od prizemlja i sprata, pa on nabrzinu sve svoje stvari i robu sa sprata iznese kako bi tu smjestio Poslanika, s.a.v.s., ali Allahov Poslanik ipak izabra prizemlje, što Ebu Ejjub i prihvati, te ga smjesti tamo gdje on želi. Kada je pala noć i Allahov Poslanik otišao na spavanje, Ebu Ejjub se sa svojom ženom pope na sprat. Kada zatvoriše vrata sa sobom,

Ebu Ejjub se tiho obrati ženi: "Teško tebi, šta mi to uradismo? Zar će Allahov Poslanik, s.a.v.s., biti ispod nas, a mi iznad njega?! Zar ćemo hodati iznad glave Allahovog Poslanika? Zar baš da se nađemo između Vjerovjesnika i Objave koja mu silazi sa nebesa? U tom slučaju smo zasigurno upropašteni." Supružnici se silno zabrinuše zbog svog postupka ne znajući šta dalje činiti i kako postupiti. Nikako se ne mogaše umiriti dok se ne dosjetiše da se smjeste u ugao sprata koji nije bio iznad prostora gdje je boravio Vjerovjesnik.

Oni se tu malo oslobodiše i otuda se nikuda ne pomakoše. Kada bi se kretali, išli bi samo krajevima sprata, strogo izbjegavajući sredinu kuće. Kada Ebu Ejjub ujutro ustade, požali se Poslaniku, s.a.v.s.: "A zbog čega to Ebu Ejjube?" - upita Vjerovjesnik. On odgovori: "Sjetio sam se da sam ja na spratu kuće u čijem si ti prizemlju, i da će, kad god se pokrenem, na tebe sipati prašina s plafona koja će te uznemiravati. Sem toga, našao sam se između tebe i Objave." Allahov Poslanik, s.a.v.s., mu reče: "Ništa se ne brini, o Ebu Ejjube. Nama je puno lakše biti u prizemlju, jer nam stalno neko dolazi u zijaret. Dalje Ebu Ejjub priča: "Ja se opet pokorih želji Allahovog Poslanika, dok se jedne hladne noći ne razbi krčag s vodom, pa voda počne liti po spratu. Ja i moja žena skočismo. Pošto nismo imali ništa drugo osim jednog skupocjenog čaršafa od kadife kojim smo se pokrivali, s njim počesmo skupljati vodu i sušiti pod, bojeći se da voda ne procuri u prizemlje na Vjerovjesnika. Kada osvanu jutro, ja požuri Allahovom Poslaniku, pa mu rekoh: 'O Allahov Poslaniče! Ti si mi draži od oca i majke. Ja zaista nemogu živjeti iznad tebe, a da ti budeš ispod mene!' Onda mu ispričah šta se desilo prošle noći, našto se on smilovao pa mi udovolji, te preseli na sprat, a ja i moja žena siđosmo u prizemlje."

Poslanik, s.a.v.s., provede u Ebu Ejjubovoj kući oko sedam mjeseci, dok se ne završi gradnja njegovog mesdžida na onom prostoru gdje je kleknula deva prilikom ulaska u Medinu. Onda se Vjerovjesnik preseli u sobe koje se sagrađiše oko mesdžida za njega i njegove žene. On tada postade prvi Ebu Ejjubov komšija, i više od običnog komšije. Ebu Ejjub zavoli Allahovog Poslanika iskrenom i srčanom ljubavlju, a isto tako i plemeniti Vjerovjesnik zavoli Ebu Ejjuba i toliko se s njim zbliži da se u njegovoj kući osjećao isto kao u svojoj.

Ibn Abbas priča: "Jednoga žarkog popodneva, kada je inače svako boravio u kući i nikud iz nje nije izlazio, Ebu Bekr, r.a., izađe u džamiju gdje ga ugleda Omer, r.a., pa ga upita: 'O Ebu Bekre, šta te je to natjeralo izaći u ovo doba?' On mu odgovori: 'Ništa me drugo nije natjeralo, nego glad koja me mori!' Omer dodade: 'Tako mi Allaha, ni mene ništa drugo nije istjeralo van kuće!' Dok su oni tako razgovarali, naiđe Allahov Poslanik i upita ih: 'Šta je to vas dvojicu natjeralo da izađete iz kuće u ovo doba?' Oni mu odgovoriše: 'Allaha mi, iz kuće nas je istjerala glad koju osjećamo u stomacima!' Vjerovjesnik dodade: 'Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, i mene je isto to natjeralo izići iz kuće! Hodite sa mnom!' Onda se sva trijica zaputiše i dođoše pred vrata Ebu Ejjubove kuće. Ebu Ejjub bi svaki dan pripremao nešto za jelo Allahovom Poslaniku samo ako bi puno kasnio on bi onda tu hranu davao ukućanima da je pojedu. Kada dođoše pred kuću iziđe Ebu Ejjubova žena i reče: 'Dobro došao, Allahov Poslaniče, i ostali koji su s tobom!' Vjerovjesnik je uoita: 'Gdje je Ebu Ejjub?' Ebu Ejjub, koji je u palmoviku u blizini kuće nešto radio, ču Poslanikov glas, pa žurno dođe i povika: 'Dobro došao Allahov Poslaniče i ostali koji su s tobom!' Onda nastavi: 'Pa ovo nije vrijeme uobičajnog dolaska!' 'U pravu si' – složi se Vjerovjesnik. Onda Ebu Ejjub ode u palmovik, otkide jednu rodnu granu na kojoj bijaše dosta datula, zrelijuh i poluzrelih. Vjerovjesnik mu reče: 'Nisi trebao trgati ovu granu. Mogao si samo nam nabrati ovih zrelijih datula, a druge su mogle još stajati.'

Ebu Ejjub reče: 'O Vjerovjesniče! Meni je zadovoljstvo da probaš i jednih i drugih. A sada idem da nešto zaklati! A šta misliš klati, pazi na one koje daju mlijeko!' – doviknu Poslanik, s.a.v.s.

Ebu Ejjub zakla jedno jare, a onda reče ženi: 'Spremi nam hljeb i ispeci kako najbolje umiješ!' Zatim pola jareta stavi da se kuha, drugu polovinu ispeče. Kada hrana bi spravljena i postavljena pred Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i njegova dva druga, Poslanik uze komad mesa, pa ga stavi u lepinu i reče: 'O Ebu Ejjube, odnesi ovo Fatimi, jer ona ovako nešto danima nije probala!' Kada se dovoljno najedoše i napojiše, Poslanik reče: 'Hljeb, meso, datule, one sazrile i one manje zrele!' Oči mu zasuziše dok je nastavio govoriti: - Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, to su te blagodati za koje ćete biti pitani na Sudnjem danu. Pa, kada se nešto slično ovome nađe kod vas i to zgrabite ili uzmete svojom rukom, kažite: 'U ime Allaha, a kada se najedete recite: Hvala Allahu Koji nas je nahranio i Koji nas je ovim blagodatima i nimetima počastio!' Vjerovjesnikov običaj je bio da, kada god mu neko učino dobročinstvo, uzvрати istom mjerom. Pošto Ebu Ejjub ne ču šta mu Vjerovjenik poruči, Omer, r.a., mu ponovo naglasi: 'Poslanik, s.a.v.s., ti naređuje da mu sutra dođeš!' 'Slušam i pokoravam se Allahovom Poslaniku!' odgovori Ebu Ejjub.

Kada sutradan Ebu Ejjub dođe Vjerovjesniku, on mu dade jednu djevojčicu koja ga je do tada posluživala, pa mu reče: 'Lijepo postupaj prema ovoj devojčici, o Ebu Ejjube, jer dok je god bila kod nas, mi smo od nje doživljavali samo dobro, a ništa drugo!'

Ebu Ejjub se vrati kući vodeći sa sobom mladu robinju. Žena ga upita: 'Čija je to djevojčica?' 'Naša.' Odgovori Ebu Ejjub. 'Dao nam je Poslanik, s.a.v.s. 'Divan li je onaj ko nam je to poklonio, a lijep nam je i poklon dao.' – dodade žena. 'Rekao nam je da prema njoj najbolje postupamo.' – reče Ebu Ejjub. 'Pa, kako da postupamo da bi najsigurnije izvršili oporuku Allahovog Poslanika?' – upita žena? Ebu Ejjub odgovori: 'Tako mi Allaha, ja ne vidim bolji način da Vjerovjesnikovu preporuku izvršimo, osim da ovu robinju skroz oslobodimo.' 'Sigurna sam da si izabrao pravo rješenje i da si na najispravnijem putu ako tako postupiš.' – složi se žena. Ebu Ejjub oslobodi sluškinju koja se tako riješi ropstva."

Ovo je samo nekoliko detalja i slika iz mirnodomskog života Ebu Ejjuba el-Ensarije. Kada bi čuli nekoliko detalja o njegovom životu u ratu i borbi, tek bi se divili. Ebu Ejjub je cijeli život proveo kao gazija i borac, moglo bi se reći da nije izostao ni iz jedne bitke koju su muslimani vodili od vremena Resulullaha, s.a.v.s., pa do Muavije. Jedino je mogao izostati iz neke bitke, ako je istovremeno bio zauzet drugom bitkom i na drugom bojištu.

Njegova posljednja bitka je bila kada Muavija opremi vojsku i posla je pod Jezidovu komandu u osvajanje Konstantinopolisa – Istanbula. Tada je Ebu Ejjub bio starac u poodmaklim osamdesetim godinama života, što ga nije omelo priključivati se Jezidovoj vojsci i uhvatiti u koštac s morskim talasima i neprijateljem kao gazija – borac na Allahovom putu. Međutim, malo iza prvih sukoba s neprijateljem, Ebu Ejjub teško oboli tako da ga bolest prikova za postelju i spriječi nastaviti borbu. Vojskovođa Jezid, došavši, upita: 'Dali šta treba Ebu Ejjube?' Ebu Ejjub mu odgovori: 'Poselami od mene svu muslimansku vojsku i reci im da im poručujem da gone neprijatelja što god dalje mogu u unutrašnjost zemlje i da me ponesu sa sobom, pa da me onda ukopaju ispod svojih stopala uz same zidine istanbulske tvrđave. Nakon tih riječi, Ebu Ejjub ispusti svoju plemenitu dušu.

Muslimanska vojska je ispunila posljednju želju vjernog Vjerovjesnikovog druga. Neprestano su navaljivali na neprijatelja, dok nisu stigli do samih zidina Istanbula. Cijelo vrijeme napredovanja, sa sobom su nosili Ebu Ejjubovo tijelo, a onda su tu iskopali kabur i ukopali ga u njega.

Neka se Uzvišeni Allah smiluje Ebu Ejjubu el-Ensariji koji je, i pored svojih osamdesetih godina života, odlučio umrijeti kao gazija na Allahovom putu.

Iz života ashaba / dr. Abdurrahman Ra'fat el-Baša

Osam zlatnih pravila za branje jestivog i ljekovitog bilja

Htjeli biste imati vlastitu kućnu apoteku, no isključivo od prirodnih sastojaka? Zašto ne biste otišli u prirodu i ubrali jestivo i ljekovito bilje, koje vam je nadohvat ruke?

Osim što ćete tijekom berbe uživati u zelenilu i na svježem zraku, bilje koje uberete na najbolji će način čuvati kako vaše zdravlje tako i zdravlje vaše obitelji.

No, prije nego što se uputite u prirodu, dobro se informirajte o tome koje bilje, na koji način i kada možete brati. Sezona berbe počinje u proljeće.

Donosimo vam **8 zlatnih pravila kojih biste se trebali pridržavati** prije početka branja, sušenja i skladištenja jestivog i ljekovitog bilja.

1. Naučite dobro prepoznavati biljke

Prvo i osnovno pravilo kod branja jestivog i ljekovitog bilja jest dobro poznavanje biljnih vrsta. Naime, mnoge izgledaju slično pa se lako može dogoditi da umjesto jestive i ljekovite biljke uberete onu otrovnu.

Biljku možete prepoznati na dodir i po izgledu. No, ako niste sto posto sigurni da berete pravu, jestivu vrstu, nemojte se ni upuštati u branje.

2. Čuvajte prirodu

Ravnoteža u prirodi lako se može narušiti, stoga morate biti oprezni čak i tijekom branja bilja. Uvijek berite samo one biljke čije je branje zakonom dopušteno i, ako je potrebno, zatražite dozvolu za branje.

Berite na području gdje ima puno bilja. Nikada nemojte brati cijelu biljku ili je čupati zajedno s korijenom. Otrgnete li samo dio biljke, omogućit ćete joj daljnji rast i razvoj. Također, dok provodite vrijeme u prirodi, pazite da ne onečišćujete okoliš.

3. Berite na čistim i zdravim staništima

Bilje berite tamo gdje ono prirodno raste ili u svom vrtu ako ste ga zasadili. Pazite da su te biljke koje su namijenjene jelu i liječenju udaljene od prometa i automobila jer bi vam njihova upotreba u protivnom mogla donijeti više (zdravstvene) štete nego koristi.

4. Pripazite na količinu

Uvijek sakupite zalihi koja će vam biti dovoljna za godinu dana. Ako bilje pravilno osušite i skladištite, ono će zadržati svoju ljekovitost godinu dana.

Budući da nam priroda svake godine uvijek iznova podari plodove, zaista nema potrebe da stvaramo prevelike zalihe. Dakle, umjerenost je potrebna i kod branja ljekovitog bilja.

5. Berite samo dio biljke

Berite samo onaj dio biljke koji vam je potreban. Također, birajte biljke koje su u cvatu (a ne one ocvale) ili prema uputama (npr. lišće borovnica bere se prije no što bobice sazru).

Nikada nemojte brati vlažne biljke ili ići u branje nakon kiše. Najbolje vrijeme za branje su sunčani i topli dani, i to osobito u jutarnjim satima.

Kamilicu, timijan, mažuran i druge biljke intenzivna mirisa sakupljajte za vrućih, suhih podneva dok izlučuju najviše eteričnih ulja.

6. Bilje pohranite u košaru ili papirnatu vrećicu

Bilje koje uberete stavite u košaru ili papirnatu vrećicu ili neku vrećicu koja "diše". Biljke nikada nemojte gnječiti ili pritiskati, a oštećene dijelove biljke uklonite odmah tijekom branja.

7. Bilje sušite u hladu

Sušenje bilja poseban je zanat te je potrebno temeljito proučiti ovu temu. Međutim, neke su upute univerzalne. Primjerice, ljekovite biljke uvijek sušite u hladu i na prozračnom mjestu.

Svježe nabrano bilje trebate što prije rasprostrijeti na prikladnu podlogu za sušenje (drvo, tkanina, papir, mrežica). Korijenje operite, obrišite i objesite na mjesto gdje ima propuha.

Prema pravilniku o ekološkoj proizvodnji, u uzgoju bilja i proizvodnji biljnih proizvoda temperatura sušenja ovisi o sadržaju i sastavu eteričnog ulja. Začini koji sadrže eterično ulje ne suše se na temperaturi višoj od 40 °C.

Droge (ljekovito i začinsko bilje) s glikozidima, alkaloidima i sa sluzi suše se na temperaturi višoj od 40 °C.

Mirodije koje pri sušenju utječu jedna na drugu ne smiju se istovremeno sušiti u istim sušionicama.

8. Bilje čuvajte u papirnatim vrećicama ili staklenkama

Osušeno ljekovito bilje pohranite u prozračne čiste papirnate vrećice, u kartonske kutije ili staklenke pokrivene platnenim ubrusima. Nikada ga ne pohranjujte u plastične vrećice. Korijenje i sjemenje spremite u vrećice od tkanine.

Na vrećice napišite naziv biljke i datum branja. Sve bilje čuvajte u suhom, prozračnom i tamnom prostoru. Bilje upotrebljavajte godinu dana i s vremena na vrijeme provjerite kvalitetu zbog moguće pojave plijesni, moljaca ili nekih drugih štetočina. Ako primijetite plijesan, bilje ćete morati baciti.

Holandski desničar prešao na islam dok je pisao knjigu protiv islama

Bivši član holandske desničarske partije Joram van Klaveren je promijenio svoje mišljenje o islamu i muslimanima.

Joram van Klaveren je, nakon što je postao musliman, na kraju napisao knjigu kojom opovrgava antiislamske ideje koje imaju nemuslimani Wikipedia

Joram van Klaveren, bivši član holandske desničarske Partije za slobodu - PVV i bliski saradnik poznatog holandskog islamofoba Geerta Wildersa, nakon više godina aktivne borbe protiv islama i muslimana, prešao je na islam.

Ovaj 39-godišnji bivši holandski političar u ponedjeljak je javno priznao da je prihvatio islam, prenosi Anadoluja.

Van Klaveren je odlučio postati musliman u vrijeme dok je pisao knjigu protiv islama.

Prema pisanju holandskih medija, Van Klaveren je u oktobru prošle godine izgovorio kelime-i šehadet i tako očitovao pripadnost islamu.

U knjizi opovrgava antiislamske ideje

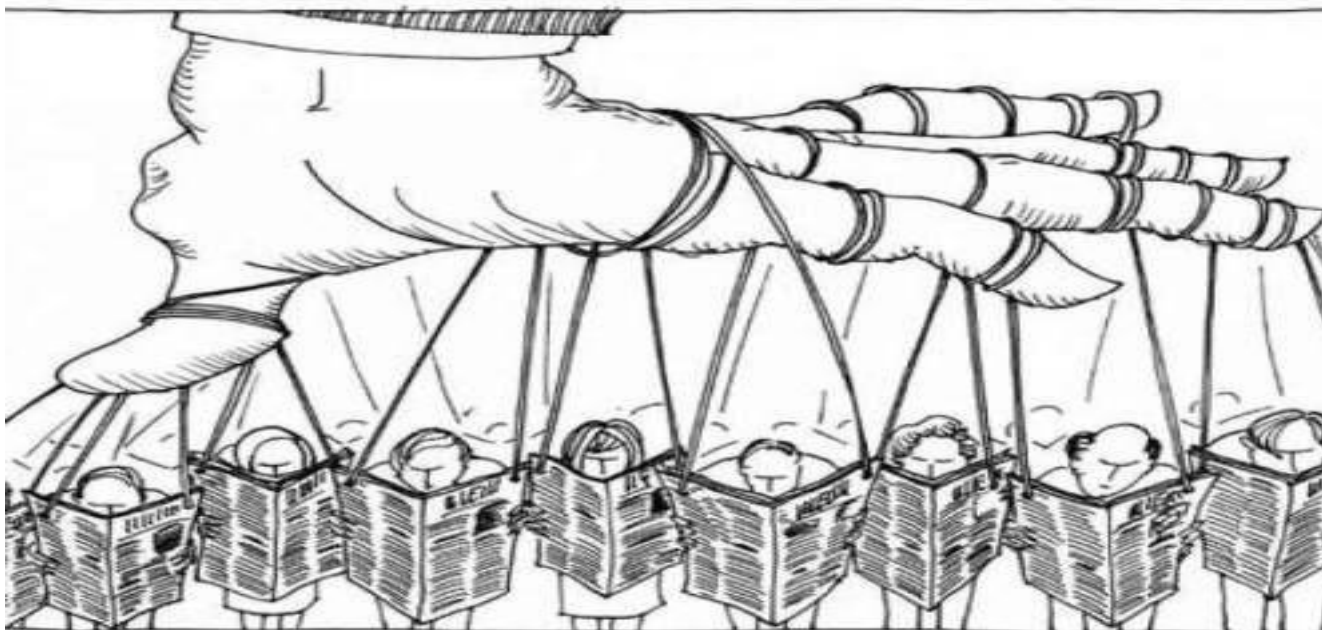
Bivši član holandske desničarske partije je promijenio svoje mišljenje o islamu i muslimanima dok je provodio istraživanje za knjigu koju je pisao upravo protiv muslimana i islama.

Van Klaveren je, nakon što je postao musliman, na kraju napisao knjigu kojom opovrgava antiislamske ideje koje imaju nemuslimani.

On je bio zastupnik u holandskom Parlamentu od 2010. do 2017. godine.

Na općim izborima 2017. godine bio je kandidat ispred partije koju je sam osnovao, ali nije dobio dovoljan broj glasova te se ubrzo oprostio od politike.

Izvor: Agencije

Čudno je to !!!

Čudno je to kako je velik broj ljudi pod uticajem medija. Kako ljudi ne razmišljaju svojom glavom.

Koliko dnevno komentara pročitam na mome fb profilu u kojima ljudi kritikuju moju bradu !!!

Zašto oni psuju i vrijeđaju bradu?

Zato što su im naši mediji isprali mozak da je samo svaka muslimanska brada znak ekstremizma.

Zašto ti isti ljudi ne razmisle samo na momenat ?!

Zašto svi mogu imati bradu, i niko im to ne osporava, i niti kod koga je to znak ekstremizma, osim nas muslimana ?!

Muzičari, umjernici, glumci, igrači, naučnici, vjerski predstavnici drugih konfesija, svećenici i popovi, svi oni mogu imati bradu, i ničija se ne kritikuje osim kod muslimana !

Baš objektivno ! Gdje je tu pravda ?!

Nije problem u bradi, kolio nam to ukazuje na to koliki je uticaj medija na društvo, a s druge strane to nam jasno ukazuje na povodljivost naroda.

Kako taj insan ne vidi koliko je povodljiv ?! Kako ne primijeti svoju kontradiktornost ?!

Ako kritikujem bradu, kao navodno zbog higijene, onda ću biti dosljedan pa ću kritikovati svaku osobu sa bradom !

Ne, ja ću kritikovati samo muslimansku, navodno zbog higijene, iako muslimani svoju bradu peru pet puta dnevno, za razliku od svih ostalih !!!

Budite oprezni, ne dopustite da vam drugi formiraju i nametnu mišljenje o nekome o kome ne znate ništa !!!

Ne sudite drugima samo po vanjštini !!!

(Pezić Elvedin)

Bila nam je čast i zadovoljstvo ugostiti hafiza Haruna Ekinovića iz Zenice. Hafiz je kod nas boravio nešto više od mjesec dana. Džemat Firdeus je osjetio blagaodat imati stalnoga imama. Uz mnogobrojna predavanja halke Kur'ana i druženja džemat se okoristio od ovog hairli insana.

Allah ti dao svako dobro hafize

Džemat Firdeus

Halka Kur' ana

Svake subote između akšam i jacije namaza se održava halka Kur' ana za muškarce, kao i druženje (muhabet) uz kahvu i kolač gdje se diskutuje o raznim islamskim temama, razmatraju se prijedlozi i planavi za dalji rad džemata. Ljubav prema Stvoritelju, džamiji i bratska sloga su motivatori ovih redovnih druženja.

Bujrmu, dođite da se družimo

Naša vrijedna mualimma Ajla Ćerim – Patković, održala je nekoliko veoma korisnih predavanja za sestre. Molimo Uzvišenog Allaha da je obilato nagradi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنَّا
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۖ
مَعَ الْعَسْرِ ۖ لَسِرَّا ۖ فَأِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ